

EUROOPA KOHTU OTSUS

9. oktoober 1994*

Tühistamishagi – Riigiabi – Kiri, millega algatatakse EMÜ asutamislepingu artikli 93 lõikes 2 sätestatud menetlus – Riigiabiabi peatamine – Riigiabiabi kirjeldus: uus abi

[...]

Kohtuasjas C- 47/91,

Itaalia Vabariik, esindajad: välisministeeriumi õigusasjade osakonna juhataja professor Luigi Ferrari Bravo, keda abistas avvocato dello Stato Pier Giorgio, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis: Itaalia saatkond, 5 rue Marie Adelaide

hageja,

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: peaõigusnõustaja Antonino Abate, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress: c/o komisjoni õigusteenistuse ametnik Georgios Kremlis, Wagner Centre, Kirchberg

kostja,

mille esemeks on hagi tühistamiseks 23. novembri 1990. aasta kirjaga Itaalia valitsusele kättetoimetatud Euroopa Ühenduste Komisjoni otsus EMÜ asutamislepingu artikli 93 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud menetluse algatamise kohta Itaalia ametivõimude poolt Italgrani SpA-le antava abi vastu koos otsusega nimetatud riigiabi peatamise kohta,

EUROOPA KOHUS,

koosseisus: koja esimees presidendi ülesannetes G. F. Mancini, kodade esimehed J. C. Moitinho de Almeida ja M. Díez Velasco, kohtunikud C. N. Kakouris, R. Joliet (ettekandja), F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grevísse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn ja J. L. Murray,

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

kohtujurist: W. Van Gerven,

kohtusekretär: vanemametnik H. A. Rühl,

kuulanud ära suuliseks menetluseks koostatud ettekande,

kuulanud 2. veebruari 1994. aasta istungil ära poolte suulised märkused,

kuulanud 22. märtsi 1994. aasta istungil ära kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

Põhjendused

1. Euroopa Kohtusse 31. jaanuaril 1991. aastal saabunud hagiavaldusega esitas Itaalia Vabariik EMÜ asutamislepingu artikli 173 alusel hagi tühistamiseks 23. novembri 1990. aasta kirjaga Itaalia valitsusele kättetoimetatud Euroopa Ühenduste Komisjoni otsus EMÜ asutamislepingu artikli 93 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud menetluse algatamise kohta Itaalia ametivõimude poolt Italgrani SpA-le antava abi vastu koos määrusega nimetatud riigiabi peatamise kohta (edaspidi „otsus menetluse algatamise kohta”). Nimetatud otsus avaldati 17. jaanuari 1991. aasta Euroopa Ühenduste Teatajas nr C 11, lk 32.

2. Euroopa Kohtule esitatud dokumentidest nähtub, et 1. märtsi 1986. aasta Itaalia seadus nr 64 sedastas üldise riigiabi kava Mezzogiornos. EMÜ asutamislepingu artikli 93 lõike 3 kohaselt teatati komisjoni vastavast kavast 2. mail 1986.

3. Oma 2. märtsi 1988 otsusega 88/318/EMÜ (EÜT 1988, L 143, lk 37, edaspidi „otsus üldise kava kinnitamise kohta”), kinnitas komisjon üldise riigiabi kava Mezzogiorno kasuks. Nimetatud otsuse artiklis 9 nõutakse Itaalialt siiski ühenduse seadusandluse ning teatud tööstussektoritele või põllumajandusele ja kalandusele antava riigiabi kontrollimiseks sedastatud, jõustunud või tulevikus jõustuvate sätete järgimist.

4. Järgides nimetatud otsust, andis Itaalia riiklik sekkumise minister Mezzogiornos riigiabi Napoli äriühingule Italgrani, sõlmides viimasega nn programmilepingu. Nimetatud lepingu kinnitas 12. aprillil 1990 tööstuspoliitika ministriumidevaheline komisjon (edaspidi „CIPI”).

5. Nimetatud programmileping hõlmab mitmeid tahke: põllumajanduslikku päritolu tooraineid (teravili, suhkrupeet, soja ja puuviljad) kasutatavate tööstuslike käitiste rajamist, kaasa arvatud tärklise- ja glükoositehase, seemneõli, liht- ja püülijahu tootmist, põllumajandustoodete varude rajamist, teadusuuringute programmi ja ettevõtte töötajate koolitust.

6. Pärast Italgrani konkurendi Casillo Grani esitatud kaebust palus komisjon 26. juulil 1990. aastal Itaalia ametivõimudel saata talle asjaomast riigiabi puudutav informatsioon. 7. septembril 1990 esitasid Itaalia ametivõimud CIPI otsuse Italgraniga sõlmitud programmilepingu kinnitamise kohta. Lisainformatsiooni anti 1990-nda aasta septembri kohtumisel ja kirjade kaudu sama aasta oktoobris.

7. Oma 23. novembri 1990. aasta kirjas teatas komisjon Itaalia valitsusele otsusest algatada EMÜ asutamislepingu artikli 93 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud võistlev uurimismenetlus enamiku Italgranile antud riigiabi osas ning kohustas Itaalia valitsust nimetatud riigiabi peatama.

8. Oma otsuse põhjendustes tõi komisjon esile kahtluse oma otsuses üldise kava kinnitamise kohta kehtestatud kahe tingimuse täitmise osas Itaalia ametivõimude poolt. Komisjon väitis, et nimetatud ametivõimud tõlgendasid valesti komisjoni poolt sedastatud sätteid ja määrusi, mis puudutavad erinevat tüüpi põllumajandussektori riigiabide koordineerimist vastuolus otsuse üldise riigiabi kava kinnitamise kohta artikliga 9 (otsuses menetluse algatamise kohta lõige D). Lisaks sellele väitis komisjon, et tema käsutuses oleva informatsiooni põhjal ei saa kontrollida, kas on täidetud maksimummäärasid, mis tema sõnul sätestati komisjoni otsuses üldise kava kinnitamise kohta.

9. Viies läbi kontrolli, jõudis komisjon järeldusele, et Italgranile antud erinev riigiabi ei näi kuuluvat ühegi EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõike 3 lõigus a (riigiabi vähearenenud või probleemsetele piirkondadele) ega lõigus c (valdkondlik või piirkondlik riigiabi) sätestatud erandi alla (asjaomase otsuse punkt I.1.). Komisjon lisas, et EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõike 3 kohaselt ei tohi kavandatud meetmed jõustuda enne, kui artikli 93 lõikes 2 sätestatud menetluses on tehtud lõplik otsus (asjaomase otsuse punkt I.3). Komisjon juhtis tähelepanu ka sellele, et kui riigiabi on antud ebaseaduslikult, võidakse abisaajatelt nõuda hüvitust ning et võidakse keelduda komisjoni kulude rahastamisest Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi poolt, mis puudutab eelnimetatud (asjaomase otsuse punkt I.4).

10. Käesolev hagiavaldus on suunatud nimetatud otsuse vastu.

11. Itaalia valitsus kritiseerib komisjoni, kuna viimane käsitles algselt Italgranile kavandatud riigitoetust uue abina ehk kinnitamata abina ning nõudis nimetatud abi maksmise peatamist vastavalt EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõike 3 viimasele lausele.

12. Itaalia valitsus on arvamusel, et Italgraniga sõlmitud ja CIPI poolt 12. aprillil 1990. aastal kinnitatud programmileping on tegelikult vaid osa üldise riigiabi kava rakendusest. Kuna komisjon oli nimetatud kava kinnitanud eelnimetatud otsusega 88/318, sätestamata järgneva kontrolli võimalust üksikute rakendusmeetmete osas, on Itaalia valitsus arvamusel, et Italgranile antavast riigiabist ei olnud vaja komisjoni teavitada, sest see oli juba kinnitatud ning seega käsitletav olemasoleva abina EMÜ asutamislepingu artikli 93 lõige 1 tähenduses. Eelkirjeldatust tulenevalt ei olnud komisjonil õigust nõuda asjaomase riigiabi peatamist,

kuna EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõike 3 viimase lause kohaselt on nimetatud meede rakendatav üksnes uue abi suhtes.

13. Itaalia valitsus on ka arvamusel, et kuigi otsuses menetluse algatamise kohta väitis komisjon, et oli üksnes kontrollinud, kas komisjoni otsus üldise kava kinnitamise kohta hõlmas Italgranile antud riigiabi, oli tal võimalik riigiabi peatamist nõuda, kuna tegelikult hindas ta nimetatud abi vastavalt EMÜ asutamislepingu artiklile 92. Tegutsedes nimetatud viisil, taganes komisjon kaudselt 2. märtsi 1988. aasta otsusest 88/318, millega ta oli viinud üldise kava kooskõlla EMÜ asutamislepinguga. Nii rikkus komisjon õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtteid.

14. 9. aprillil 1991 tõstatas komisjon vastuvõetamatuse vastuväite põhjendusel, et vaidlustatud otsus oli vaid ettevalmistav akt. Euroopa Kohus jättis oma 30. juuni 1992 kohtuotsusega (otsus kohtuasjas C-47/91 *Itaalia v. komisjon* (1992) EKL 1-4145) kohtuasja põhjendatust kontrollimata vastuväite läbi vaatamata.

15. Nimetatud otsusele järgnevalt esitatud menetlusdokumentides sõnastas komisjon kolm edasist märkust, mida ta kirjeldas kui ettevalmistavaid märkusi.

16. Esiteks märgib komisjon, et 16. augustil 1991 kinnitas ta viimaks riigiabi Italgrani kasuks, arvestades juurdlusmenetluse käigus Itaalia ametivõimude poolt väljapakutud teatud reservatsioonide ja korraldustega (komisjoni 16. augusti 1991. aasta otsus 91/474/EMÜ Itaalia valitsuse poolt äriühingule Italgrani SpA antud riigiabi toiduainetööstuse kompleksi rajamiseks Mezzogiornos kohta, EÜT 1991, L 254, lk 14). Komisjon väidab, et otsuse menetluse algatamise kohta tühistamine võtab lõplikult loalt õigusliku aluse ja seetõttu muudab selle õigusvastaseks.

17. Teiseks väidab komisjon, et kuna asjaomases avalduses ei taotleta seaduslikkuse järelvalve kohaldamist majandushinnangutele, mis on aluseks otsusele menetluse algatamise kohta ning hagi puudutab üksnes nimetatud otsuse vähemtähtsaid aspekte, ei saa see viia otsuse tühistamiseni.

18. Kolmandaks juhib komisjon tähelepanu asjaolule, et kuna vaidlustatud otsusel ei ole pärast Itaalia ametivõimude poolt tehtud muudatusi Italgranile algselt kavandatud riigiabis enam peatavat toimet, on hagi oma eesmärgi kaotanud.

19. Euroopa Kohus leiab, et komisjoni esimesed kaks märkust ei põhine seadusel ega faktidel; nimetatud asjaolu selgus, kui Itaalia valitsuse hagi vastuvõetavuse menetlus lõpetati eelnimetatud 30. juuni 1992. aasta kohtuotsusega. Nimetatud märkused tuleb seega tähelepanuta jätta. Mis puudutab kolmandat märkust, siis on piisav märkida, et asjaomane peatav otsus jäi teatud ajavahemikuks jõusse.

20. Põhjenduste osas tuleb esiteks märkida, et Italgranile antud riigiabi on osa üldisest riigiabi kavast, mis sedastatakse õigusaktidega, mis puudutavad riigiabi Mezzogiornole, nagu

ka komisjon ise on tunnistanud (vt otsuse menetluse algatamise kohta, punkt A viies lõik ja punkt C ning otsus 91/474/ EMÜ, punkt I, kolmas lõik).

21. Kui üldine riigiabi kava on kinnitatud, ei pea üsikutest rakendusmeetmetest komisjonile teatama, kui komisjon ei ole otsuses kinnitamise kohta välja andnud teatud vastavasisulisi reservatsioone, nagu komisjon ise on tunnistanud oma neljateistkümnendas konkurentsipoliitika aruandes (lõige 203) ja liidetud kohtuasjades 166 ja 220/86 *Irish Cement v. komisjon* (1988) EKL 6482. Kuna üksikud riigiabi andmised on vaid üldise riigiabi kava rakendusmeetmed, on asjaolud, millega komisjon peab riigiabi hindamisel arvestama, need samad, mida ta kohaldas üldise kava kontrollimisel. Seega ei ole üksikuid riigiabi andmisi vaja komisjonil kontrollida.

22. Käesoleval juhul kaitseb komisjon oma seisukohta, väites, et ta kohaldas üldise kava kinnitamisele reservatsiooni. Kostja vastuses väitis komisjon, et oma 14. novembril 1986. aastal Itaalia valitsusele saadetud teleksis jättis ta endale õiguse järgnevalt võtta seisukoht õigusaktide sätete osas, mis puudutavad Mezzogiornole antavat põllumajandustoodetega seotud riigiabi. Komisjon teatas Itaalia valitsusele seega, et ei võta nimetatud sätete osas seisukohta enne, kui talle on teatatud põllumajandus- ja toiduainetööstussektori tooteid puudutava riigiabi rakendamise üksikasjalikest eeskirjadest, millised peavad vastu võtma Mezzogiorno erinevad piirkonnad oma õiguspädevuste piires. Kuna nimetatud rakendusmeetmeid ei võetud vastu, tuleb Italgranile antavast põllumajandustoodetega seotud riigiabist teatada vastavalt otsusele üldise kava kinnitamise kohta.

23. Selle väitega ei saa nõustuda. Olenemata nimetatud teleksi tähendusest, on piisav mainida, et komisjon ei reprodutseerinud nimetatud teleksi sisu oma otsuses üldise kava kinnitamise kohta.

24. Peale selle, kui komisjoni ees on konkreetne riigiabi andmise küsimus, mis väidetavalt toimub eelnevalt kinnitatud kava kohaselt, ei saa komisjon seda algselt uurida otsuses seoses EMÜ asutamislepinguga. Enne igasuguse menetluse algatamist peab komisjon esmalt kontrollima, kas asjaomane riigiabi kuulub nimetatud üldise kava alla ja vastab tingimustele, mis on sätestatud otsuses selle kinnitamise kohta. Kui komisjon ei tegutsenud kirjeldatud viisil võib ta konkreetset riigiabi kontrollides mitte täita oma otsust riigiabi kava kinnitamise kohta, millega juba kaasnes EMÜ asutamislepingu artiklile 92 vastav kontroll. See seaks ohtu õiguspärase ootuse ja õiguskindluse kaitse põhimõtteid nii liikmesriigi kui ettevõtja seisukohast, kuna komisjon võib konkreetse riigiabi, mis vastab täielikult nõuetele, mis on sedastatud otsuses riigiabi kava kinnitamise kohta, igal ajal vaidlustada.

25. Kui pärast kirjeldatud viisil piiritletud kontrolli leiab komisjon, et konkreetne riigiabi vastab nõuetele, mis on sedastatud tema otsuses riigiabi kava kinnitamise kohta, tuleb nimetatud riigiabi käsitleda kui kinnitatud abi ja seega kui olemasolevat abi. Seega ei ole komisjonil õigust nimetatud riigiabi peatamist nõuda, kuna EMÜ asutamislepingu artikli 93 lõikes 3 antakse talle vastavad volitused üksnes uue abi suhtes.

26. Vastupidisel juhul, kui komisjon leiab, et konkreetne riigiabi ei kuulu tema otsuse alla riigiabi kava kinnitamise kohta, tuleb asjaomast riigiabi käsitleda uue abina. Kui komisjoni nimetatud riigiabist ei teavitatud, on tal peale asjaomasele liikmesriigile võimaluse andmist asjassepuutuvate märkuste esitamiseks õigus välja anda esialgne otsus, milles nimetatud liikmesriigilt nõutakse asjaomase riigiabi maksmise kohest peatamist kuni nimetatud riigiabi kontrolli tulemuse väljakuulutamiseni ja komisjonile tema kehtestatud tähtaja jooksul kõigi selliste dokumentide, teabe ja andmete esitamist, millised on vajalikud kontrollimaks, kas riigiabi vastab ühisturu nõuetele (vt kohtuotsus kohtuasjas 301/87 *Prantsusmaa v. komisjon* (1990) EKL I-307, 19. punkt).

27. Seoses eelmainituga on komisjon seisukohal, et Italgrani sõlmitud programmileping rikub komisjoni otsust riigiabi üldise kava kinnitamise kohta, kuna nimetatud lepingus sätestati riigiabi tärglise tootmisele. 1987. aastal teatas komisjon trükises pealkirjaga „Põllumajanduse konkurentsipoliitika“, et liikmesriigid ei tohi enam anda riigiabi sektoritele, mida ühendus ei rahasta. Vaatluse all oli tärglise sektor: nõukogu 15. veebruari 1977. aasta määrusega (EMÜ) nr 355/77 põllumajandussaaduste ja -toodete töötlemis- ja turustamistingimuste parandamise ühismeetmete kohta (EÜT 1977, L 51, lk 1) lõpetati nimetatud sektori investeeringute rahastamine ühenduse poolt. Kuna otsuse üldise kava kinnitamise kohta artiklis 9 nõuti Itaalia valitsuselt nimetatud otsuse rakendamisel ühenduse seadusandluse ja teatud põllumajandussektoritele antava riigiabi kontrollimisega seotud seadustike järgimist, tuli Italgranile Itaalia poolt antud riigiabi käsitleda ühenduse eeskirjadega keelatudena ning seega mittekuuluvana otsuse alla üldise kava kinnitamise kohta. Kirjeldatud tingimustes väidab komisjon, et tal oli õigus eedltoodud riigiabi käsitleda uue abina ning nõuda selle peatamist.

28. Nimetatud väide tuleb läbi vaatamata jätta. Menetluse algatanud otsusest nähtub, et komisjon hindas otseselt tärglisevabriku ehitamiseks antud riigiabi vastavust EMÜ asutamislepingu artiklile 92. Komisjon juhtis tähelepanu asjaolule, et kuna ühendus ei rahasta tärglisega seotud investeeringuid, võis ta kinnitada riigiabi nimetatud sektoris ainult juhul, kui see vastas EMÜ asutamislepingu artikli 92 nõuetele. Komisjon oli arvamusel, et käesoleval juhul nii ei olnud. Ühest küljest iseloomustas tärglisesektorit suur ülemäärane võimsus ja teisest küljest oli tõenäoline, et ligikaudu 357 000-tonnise lisatootmisvõimsususe loomine, ilma tõestatud võimaluseta leida uusi turustamisvõimalusi, paiskab tärglisetööstuseturu segi (punkt E.1).

29. Menetluse algatanud otsusest nähtub ka, et komisjon kontrollis muud Italgrani kasuks kavandatavat riigiabi vastavalt EMÜ asutamislepingule ja mitte vastavalt oma otsusele üldise kava kinnitamise kohta. Seega oli komisjon meelestatud kuulutama seemneõli tootmisele antava riigiabi EMÜ asutamislepingu artikli 92 nõuetele vastavaks vaid juhul, kui nimetatud tootmisvõimsus ei ületanud 50% ja samal ajal loobuti samaväärsetest tootmisvõimsustest (punkt E.3). Mis puudutab liht- ja püülijahu tootmisele antavat riigiabi, juhtis komisjon tähelepanu asjaolule, et nimetatud sektoris valitses struktuuriline tootmisvõimsuse ülejääk ja et riigiabi andmine võib häirida liikmesriikidevahelist kaubandust (punkt E.4). Teadusuuringutele antava riigiabi osas leidis komisjon, et tal ei olnud piisavalt

informatsiooni hindamaks nimetatud riigiabi vastavust EMÜ asutamislepingu artikli 92 nõuetele (punkt F).

30. Nimetatud seletustest nähtub, et nõudes maksmise peatamist, käsitles komisjon ülaltoodud riigiabisid uute abidena, kontrollimata, kas need oli lubatud otsusega üldise kava kinnitamise kohta.

31. Teisest küljest nähtub menetluse algatanud otsusest, et komisjon leidis õigusega, et põllumajandustoodete varude rajamiseks antav abi ei vasta nõuetele, mis on sedastatud otsuses üldise kava kinnitamise kohta. Komisjon leidis, et Itaalia ametivõimud olid andnud nimetatud riigiabi, rikkudes ühist turukorraldust, mida nad olid kohustatud järgima otsuse üldise kava kinnitamise kohta artikli 9 kohaselt (punkt G).

32. Komisjon väidab ka, et hoolimata korduvatest palvetest ajavahemikus 26. juulist kuni 23. novembrini 1990 ei esitanud Itaalia valitsus talle vajalikku teavet, et hajutada komisjoni kahtlused, mis puudutavad Italgranile antud riigiabi vastavust nõuetele, mis on sedastatud komisjoni otsuses üldise kava kinnitamise kohta. Kuna Itaalia ametivõimud ei olnud koostööaltilid, oli komisjon seega sunnitud algatama menetluse riigiabi võistevaks uurimiseks ning nõudma nimetatud riigiabi peatamist.

33. Kuna artikli 93 lõikes 3 antakse komisjonile volitused vaid uue abi maksmise peatamise nõudmiseks, ei piisa sellest, et komisjon üksnes kahtles selles, kas konkreetsed riigiabid vastavad nõuetele, mis on sedastatud otsuses riigiabi kava kinnitamise kohta.

34. Kui komisjon kahtleb, kas konkreetsed riigiabid vastavad nõuetele, mis on sedastatud otsuses üldise kava kinnitamise kohta, peab ta nõudma, et asjaomane liikmesriik esitaks komisjonile tema kehtestatud tähtaja jooksul kõik sellised dokumendid, teabe ja andmed, millised on vajalikud kontrollimaks, kas riigiabi vastab nõuetele, mis on sedastatud otsuses riigiabi kava kinnitamise kohta.

35. Kui liikmesriik, hoolimata komisjoni ettekirjutusest, ei esita nõutud informatsiooni, võib komisjon põhjenduste alusel, mis on analoogsed ülaltoodud *Prantsusmaa v. komisjon* kohtuotsust toetanud põhjendustega nõuda asjaomase riigiabi peatamist ja hinnata selle vastavust EMÜ asutamislepingu nõuetele, nagu oleks tegemist uue abiga.

36. Käesoleval juhul nähtub menetluse algatanud otsusest selgelt, et komisjoni arvates ei olnud Itaalia valitsuse esitatud informatsioon piisav võtmaks seisukohta selles osas, kas isoglükoosi tootmine vastas nõuetele, mis on sedastatud otsuses üldise kava kinnitamise kohta (punkt E.2, viimane lõik) ning koolituseks antavale riigiabile (punkt H). Itaalia valitsus lükkab siiski ametlikult ümber igasugused väited, nagu poleks ta täitnud oma koostöökohustust. Lisaks sellele ei ole komisjon esitanud ühtegi dokumenti tõendamaks, et enne algselt Italgranile kavandatud riigiabi peatamise nõudmist nõudis ta Itaalia valitsuselt teatud tähtaja jooksul kogu vajaliku informatsiooni esitamist, kontrollimaks nimetatud riigiabide vastavust nõuetele, mis on sedastatud otsuses üldise kava kinnitamise kohta.

37. Eeltoodud kaalutlustest tulenevalt järeldub, et nõudes tärgluse- ja glükoosivabriku ehitamisele, seemneõli tootmisele, liht- ja püülijahu tootmisele ning teadusuuringutele ja koolitusele antava riigiabi peatamist üksnes kahtluse alusel, et nimetatud riigiabi ei vasta nõuetele, mis on sedastatud komisjoni otsuses üldise kava kinnitamise kohta, rikkus komisjon EMÜ asutamislepingu artikli 92 lõikeid 2 ja 3. Ainus küsimus, mille osas käesolev järeldus ei kehti, on nõue peatada põllumajandustoodete varude rajamisele antav riigiabi vastavalt ülaltoodud lõikes 31 sätestatule.

38. Itaalia valitsuse kriitika on seotud vaid menetluse algatanud otsuse sätetega, millega peatatakse algselt Italgranile kavandatud riigiabi andmine. Kuna nimetatud osa on lahutatav ülejäänud otsusest, tuleb tühistada ainult otsuse punktid I.3 ja I.4 niivõrd, kuivõrd need puudutavad põllumajandustoodete varude rajamisele antavat riigiabi. Punktis I.3 nõutakse riigiabide maksmise peatamist ning punktis I.4. sätestatakse, et tõenäoliselt nõutakse abisaajatelt saadud riigiabi hüvitamist vaatamata viimatoodud nõudele ning et ühendusele seeläbi tekkinud kulutusi ei saa sisse nõuda Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondilt.

Kohtukulud

39. Kodukorra artikli 69 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud kohtukulud hüvitama. Kuna komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, on ta kohustatud hüvitama kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes,

EUROOPA KOHUS,

otsustab:

1. Tühistada 23. novembri 1990. aasta kirjaga Itaalia valitsusele kättetoimetatud Euroopa Ühenduste otsuse EMÜ asutamislepingu artikli 93 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud menetluse algatamise kohta Itaalia ametivõimude poolt äriühingule Italgrani antava abi vastu koos otsusega nimetatud riigiabi peatamise kohta punktid I.3. ja I.4. niivõrd, kuivõrd need puudutavad põllumajandustoodete varude rajamisele antavat riigiabi.

2. Mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Mancini

Moitinho de Almeida

Diez de Velasco

Kakouris

Joliet

KOHTUOTSUS 05.10.1994 – KOHTUASI C-47/91

Schockweiler

Rodríguez Iglesias

Grevísse

Zuleeg

Kapteyn

Murray

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 5. oktoobril 1994 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Teise ja kuuenda koja esimees (presidendi ülesannetes)

R. Grass

G. F. Mancini